

Autorka zvolila atraktivní a u nás málo zpracované téma, které ozvláštnila zpracováním dat z výzkumu konaného v USA. Zvolila přitom ambiciózní formát, protože vedle sekundární analýzy nabízí téměř 70 stran studie o rizicích, katastrofách a evakuaci. Nabízí neuvěřitelný rozsah zpracované literatury a zdá se tak, že chce nabídnout přehledovou studii k danému tématu. Tento cíl však začíná rychle přerůstat její možnosti, protože předpokládá schopnost literaturu kriticky zhodnotit, utřídit, a v mnoha případech i vyselektovat. Nepřesvědčivě působí zejména fakt, že ačkoli měla autorka k dispozici nejnovější učebnici (Rodriguez 2007), prakticky s ní v textu nepracuje! Rozhodně to nelze nahradit stylem, kdy na každé straně sice najdeme několik odkazů, jenomže ty jsou často jen velmi obecné (na celou studii, nebo pouze na abstrakt?) nebo mají tendenci se opakovat. Troufnu si tvrdit, že část z nich je samoučelných a staví práci do lehce narcistní polohy. Úvodní studie čtenáře příliš nezorientuje v problematice, daleko silnější jsou závěry empirické části, kde jejich začlenění do diskuse s nálezy dalších výzkumů odpovídá solidnímu standardu. Také použité metodologické prostředky analýzy již představují vyšší třídu, proto nelze než vyjádřit politování nad tím, že se mi nepodařilo autorku donutit ke zkrácení a propracování části úvodní.

Podrobné čtení práce odhalí hned několik slabín:

Práce s literaturou není zcela korektní: názor Fritzův (23) je ocitován ze sekundárního pramene, ale v seznamu literatury jsou hned tři autorovy práce (sporadicky citované). Za vůbec nejhorší ovšem považuji to, že často bývá ignorována doba vzniku prací, takže dvacet let staré studie jsou uváděny do role aktuálního přehledu výzkumů (to extrémně bije do očí v kapitole 2.4 - čtenář má právo se dozvědět, kde najde nejlepší aktuální přehled informací!). Práce z roku 1996 nereprezentuje poslední dekádu (26), viz též poznámka na s.32. Odstavec parafrázující názory Luhmanna je zakončen odkazem na práci Royal Society (28). Mimochodem - Luhmann je vykládán v souvislosti s Beckem, proč ne ale v kontextu funkcionalismu? Některé věty jsou konstruovány tak složitě, že mají ráz spíše nezvládnutého překladu z angličtiny (příklady: s. 17 poslední odstavec, s.23 - „nepřiznaný“ vliv), což může budít podezření na skryté výpůjčky.

Jazyková složka textu náhle kolabuje na s.73, chyba je i na s.86.

Také pohyb v oblasti „teorie“ je poněkud voluntaristický. Po citaci definice evakuace dle MV ČR autorka nabídne jednak „round-trip“, jednak definici, v níž se neuvažuje o zvířatech (33). To vyžaduje zdůvodnění! Konstruktivismus zřejmě nebude brát riziko jen jako vnější hrozbu (104).

Čtenáře ruší opakování témat: prediktory evakuace se řeší v teoretické části (57), ve vymezení předmětu výzkumu (73-74), v popisu (zbytečná exhibice na s.84) i v diskusi.

V empirické části čtenáře zarazí uvádění kumulativních procent v tabulkách (84). Překvapí ho posouzení hladiny významnosti $p < 0,005$ jako nižší (94), v této souvislosti mě ale ještě víc zajímá „tradičně nastavená“ hodnota Improvement na 0,0001 (95). Aplikace CRT je zajímavá, ale přírůstky v některých krocích nejsou příliš velké. Autorka mohla zkusit konstruovat nějaké indexy informovanosti (např. z tab.8), protože jednotlivé položky mohou být zkorelovány.

Provedená empirická analýza může přesto celou práci legitimizovat. Celkově extenzivní pojetí diplomové práce ovšem paradoxně snižuje její využitelnost. V situaci, kdy produkce jednotlivých článků k problematice katastrof skoro neúměrně stoupá, ztrácejí takto široké a časově neukotvené přehledy svůj smysl. Práce může být připuštěna k obhajobě, na její celkový výsledek bude mít ovšem značný vliv to, nakolik se autorce podaří předložit v koncentrované podobě hlavní cíle, výsledky a přínosy práce.

Praha, 15.5.2009

Doc.PhDr. Jiří Buriánek, CSc.

